

การศึกษาโครงสร้าง

รัฐสภาสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สำนักภาษาต่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

สำนักภาษาต่างประเทศได้จัดทำโครงการศึกษาโครงสร้างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมัชชา
รัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Assembly: AIPA) ตามแผนกลยุทธ์ของสำนักภาษาต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๔) ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๔) ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพ
งานรัฐสภาต่างประเทศตามมาตรฐานสากล

การศึกษาและค้นคว้าข้อมูลตามโครงการนี้ เป็นการแปลจากเอกสารภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการ
รวบรวมและเรียบเรียงตามโครงร่างของหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ที่สามารถใช้เปรียบเทียบกับโครงสร้างรัฐสภาของ
ประเทศไทย และได้วางกรอบการศึกษาโครงสร้างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมัชชาอาเซียนไว้ปีละ
๒ ประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๔ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๖ จะทำการศึกษาโครงสร้างรัฐสภาของ
ประเทศสมาชิกสมัชชาอาเซียนที่เหลืออีกปีละ ๓ ประเทศ รวมทั้งรัฐสภาของประเทศไทย โดยใน
ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จะทำเอกสารฉบับเปรียบเทียบโครงสร้างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมัชชาอาเซียน
อาเซียนทั้งหมด

เอกสารวิชาการฉบับนี้ เป็นการศึกษาโครงสร้างรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งคณะผู้จัดทำ
นำเสนอข้อมูลส่วนใหญ่ตามโครงร่างที่ได้กำหนดไว้ อาทิ การแต่งตั้ง และวาระการดำรงตำแหน่งของ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร พรรคการเมืองอินโดนีเซีย สมัยประชุม และการประชุมรัฐสภา คณะกรรมการ
และกระบวนการตรากฎหมาย

สำนักภาษาต่างประเทศ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารวิชาการฉบับนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้ผู้ที่
เกี่ยวข้อง และผู้สนใจงานรัฐสภาต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศภาคีสมาชิกของสมัชชาอาเซียน
ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ และโครงสร้างของสถาบันนิติบัญญัติแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
เพิ่มมากขึ้น และสามารถนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาประกอบใช้ในการปฏิบัติหน้าที่หรือค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อ
ต่อยอดองค์ความรู้ต่อไป

สำนักภาษาต่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กันยายน ๒๕๕๕

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ ประวัติความเป็นมาของสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย	๑
๒ ตำแหน่งผู้นำในสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย	๒
๓ ประธานสภาผู้แทนราษฎร	๓
- การแต่งตั้งและวาระการดำรงตำแหน่ง	
- คุณสมบัติในการสมัคร	
- ระบบการลงคะแนน	
- สวัสดิการ	
- หน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎร	
- ภารกิจภายในรัฐสภา	
- การปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุมสภา	
- อำนาจพิเศษ	
- สิทธิในการอภิปรายและการลงคะแนนเสียง และหน้าที่อื่นๆ	
๔ พรรคการเมืองอินโดนีเซีย	๕
- ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	
- เขตเลือกตั้ง	
- การลงคะแนนเลือกตั้งและเงื่อนไขของผลการเลือกตั้ง	
- เงื่อนไขในการได้จำนวนที่นั่งของสภาผู้แทนราษฎร	
๕ สมัยประชุมและการประชุมสภาผู้แทนราษฎร	๘
- สมัยประชุม	
- ประเภทของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร	
- การประชุมสมัยสามัญ	
- การประชุมสมัยวิสามัญ	
- การประชุมคณะทำงาน	
- การรับฟังการชี้แจง	

- การรับฟังประชามติ
- ลักษณะปฏิบัติในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
- กระบวนการพิจารณา

๖ คณะกรรมาธิการ

๑๒

- คณะกรรมาธิการกลั่นกรอง
- หน้าที่ของคณะกรรมาธิการกลั่นกรอง
- คณะกรรมาธิการ
- หน้าที่ของคณะกรรมาธิการ
- คณะกรรมาธิการงบประมาณ
- คณะกรรมาธิการกิจการสภา
- คณะกรรมาธิการความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ
- คณะมนตรีดำเนินการ
- คณะกรรมาธิการวิสามัญ

๗ กระบวนการตรากฎหมาย

๑๘

- กระบวนการตรากฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดี
- กระบวนการตรากฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- กระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภา
- ผังกระบวนการตรากฎหมายที่เสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร
- การพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

๘ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๔

- โครงสร้างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- รายชื่อผู้บริหารระดับสูง

ภาคผนวก

๒๘

- มาตราในรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย
- หลักปัจจัยสี่และสัญลักษณ์ในประเทศอินโดนีเซีย

ข้อมูลอ้างอิง

๓๓

ประวัติความเป็นมาของสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย
เดวัน เปอร์วาคิลัน รัคยัต (Dewan Perwakilan Rakyat)

ภายหลังจากการประกาศอิสรภาพของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ งานที่ตามมาของประเทศ คือ การทำให้การบริหารงานประเทศตั้งอยู่บนหลักปณิธานและรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๔๘๘

เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของรัฐสภาต่อประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยพบว่า ประธานสภาผู้แทนราษฎรบริหารงานด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการแห่งชาติ ก่อนจะมีการจัดตั้งรัฐสภาซึ่งได้มาจากการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้แต่งตั้งสมาชิกคณะกรรมการกลางแห่งอินโดนีเซีย (Member of Indonesian Central National Committee-KNIP) ที่โรงละครในปาซาร์ บารู (Pasar Baru) กรุงจาการ์ตา ปัจจุบันวันที่ ๒๙ สิงหาคม ถือเป็นวันเฉลิมฉลองครบรอบการก่อตั้งรัฐสภาอินโดนีเซีย

คณะกรรมการกลางแห่งอินโดนีเซียได้จัดการประชุมขึ้นครั้งแรกในวันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งผลการเลือกคณะผู้นำ เป็นดังนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายกัสมาน ซิงโกดิเมนโย (Mr. Kasman Singodimedjo)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ : นาย เอ็ม ซุตาร์โย คาร์โตฮาดิคุซูโม
(Mr. M. Sutardjo Kartohadikusumo)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ : นาย เจ. ลาตุฮาร์ฮารี (Mr. J. Latuharhary)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๓ : นายอาดัม มาลิก (Mr. Adam Malik)

สภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซียเป็นสภาเดี่ยว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันมีจำนวน ๕๖๐ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี มีการเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรี จำนวน ๑๐๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒๑ ของสมาชิกทั้งหมด)

ตำแหน่งผู้นำในสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย

ตำแหน่งผู้นำในสภาผู้แทนราษฎรแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประกอบด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ๓ คน ที่ได้รับเลือกโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมเต็มคณะ

ตราบเท่าที่ยังไม่มีการเลือกประธานสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรจะแต่งตั้งรักษาการตำแหน่งผู้นำในสภาผู้แทนราษฎรชั่วคราว ประกอบด้วย ประธานสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคนและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน ซึ่งมาจากพรรคการเมืองที่ได้รับจำนวนที่นั่งในสภามากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งและอันดับสอง

ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะได้รับการเสนอชื่อต่อรักษาการประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นลายลักษณ์อักษรจากกลุ่มพรรคการเมือง โดยเป็นการเสนอชื่อเป็นกลุ่มผู้สมัคร ประกอบด้วย ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน และตำแหน่งรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ๓ คน จากกลุ่มพรรคการเมืองต่าง ๆ ในสภา โดยจะเลือกตั้งตำแหน่งดังกล่าวในที่ประชุมสภา

การเลือกผู้นำในสภาผู้แทนราษฎรต้องดำเนินการอย่างเป็นกลาง เพื่อให้ได้มาซึ่งการตัดสินใจที่เป็นเอกฉันท์ ในกรณีที่ไม่มิตีเป็นเอกฉันท์ให้เลือกโดยใช้เสียงข้างมาก โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคนจะต้องเลือกผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้นำที่ได้รับการเสนอชื่อทั้งหมด ซึ่งผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้นำชุดใดได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดจะได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

ทั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร จะต้องกล่าวคำสาบานตนก่อนการเข้ารับตำแหน่งต่อที่ประชุมสภา ด้วยคำกล่าวดังต่อไปนี้

“ข้าพเจ้าขอสาบานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานสภาผู้แทนราษฎร/รองประธานสภาผู้แทนราษฎรอย่างเต็มความสามารถโดยสุจริต ข้าพเจ้าจะยึดมั่นในหลักปรัชญาศีล (pancasila)* และข้อบังคับใช้รัฐธรรมนูญของสาธารณรัฐอินโดนีเซียฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๘ และกฎหมายต่าง ๆ

* ปัญจศีล (Pancasila) คือ รากฐานปรัชญาอย่างเป็นทางการของรัฐอินโดนีเซีย ประกอบด้วยคำสันสกฤต ๒ คำ คือ คำว่า “ปัญจ” (panca) หมายถึง ห้า และคำว่า “ศีล” (sila) หมายถึง หลัก/หลักการ ซึ่งประกอบด้วย

- ๑) การนับถือพระเจ้าองค์เดียว
- ๒) การเป็นมนุษย์ที่เจริญและคงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรม
- ๓) ความเป็นเอกภาพของอินโดนีเซีย
- ๔) ประชาธิปไตยที่นำด้วยความเป็นเอกฉันท์จากปัญญา ซึ่งเป็นผลมาจากการพิจารณาระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ
- ๕) ความยุติธรรมทางสังคมต่อชาวอินโดนีเซียทุกคน

อย่างเคร่งครัด ข้าพเจ้าจะดำรงไว้ซึ่งประชาธิปไตยและรับใช้ประชาชนและประเทศชาติ ข้าพเจ้าจะพยายามอย่างยิ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ข้าพเจ้าเป็นตัวแทนและตระหนักถึงเป้าหมายของชาติ เพื่อประโยชน์ของคนในชาติและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

การแต่งตั้งและวาระการดำรงตำแหน่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภาโดยตำแหน่ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี (ตามวาระของสภา) มาจากการเลือกของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดผ่านทางโฆษกพรรคของตนก่อนการเริ่มวาระของสภาเมื่อได้รับตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร จะต้องเข้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง

ทั้งนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะหมดวาระการดำรงตำแหน่งของตน จากสาเหตุดังนี้ คือ การลาออก การหมดอำนาจ การปฏิบัติหน้าที่นอกเหนือจากงานของสภาผู้แทนราษฎร การเสียชีวิตและการยุบสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งเป็นลำดับที่สามของการจัดระบบตามลำดับชั้นของรัฐ ถือเป็นตัวแทนของสภาผู้แทนราษฎรตามอำนาจ และเป็นตัวแทนของสภาผู้แทนราษฎรในเวทีระหว่างประเทศ

คุณสมบัติในการสมัคร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนมีสิทธิสมัครเข้าชิงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร แต่ต้องได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการโดยกลุ่มพรรคการเมืองในสภา

ระบบการลงคะแนน

การลงคะแนนเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งอย่างเปิดเผย แบ่งเป็น ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ การออกเสียงในการประชุมของพรรคการเมืองต่าง ๆ และขั้นตอนที่ ๒ การออกเสียงในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อาวุโสที่สุดและที่อายุน้อยสุดปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานในการประชุมระหว่างการลงคะแนนเสียง จากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อาวุโสที่สุดประกาศผลการลงคะแนนโดยมิให้ล่าช้า ทั้งนี้ ไม่สามารถคัดค้านผลการเลือกตั้งได้

สวัสดิการ

สิ่งอำนวยความสะดวก

- (๑) เบี้ยเลี้ยง และเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัว
- (๒) บ้านพักประจำตำแหน่ง
- (๓) รถประจำตำแหน่ง
- (๔) เลขานุการและเจ้าหน้าที่

- (๕) เจ้าหน้าที่ประสานงานในพื้นที่
- (๖) ผู้คุ้มกันประจำตัว

หน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ภารกิจภายในรัฐสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่เรียกประชุมสภา ออกและแก้ไขระเบียบวาระการประชุมร่วมกับ คณะกรรมาธิการสามัญ จัดลำดับการอภิปรายและกำหนดเวลาการอภิปราย และส่งข้อมูลเกี่ยวกับการอภิปรายไปยังคณะกรรมาธิการเพื่อทำการศึกษาต่อไป

การปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุมสภา

- (๑) สามารถเปิด เลื่อน และปิดการประชุม
- (๒) ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) คัดเลือกรายชื่อผู้อภิปรายในที่ประชุมสภา อนุญาตและเพิกถอนสิทธิในการอภิปราย
- (๔) จัดทำลำดับญัตติที่จะนำขึ้นอภิปรายและบรรจุญัตติที่จะนำขึ้นอภิปราย
- (๕) เรียกให้มีการลงคะแนนเสียง ตัดสินว่าจะดำเนินการอย่างไร ตรวจสอบขั้นตอนการลงคะแนน และยกเลิกการลงคะแนนในกรณีที่เกิดความไม่เป็นระเบียบในที่ประชุมสภา
- (๖) ตรวจสอบองค์ประชุม
- (๗) รับรองมติและผลการอภิปราย
- (๘) ตีความกฎหรือระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาผู้แทนราษฎร
- (๙) มีอำนาจตัดสินใจในการให้มีการอภิปรายวาระอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวาระการประชุม และจัดการอภิปรายโดยทันทีตามความเห็นชอบของประธานของพรรคการเมืองต่าง ๆ

รัฐสภาสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

อำนาจพิเศษ

- (๑) ตั้งงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎร จากการสนับสนุนของคณะกรรมการงบประมาณและเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (๒) เป็นผู้ที่มีอำนาจบรรจุ และแต่งตั้งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามข้อเสนอของประธานกลุ่มพรรคการเมืองต่างๆ
- (๓) กำกับดูแลการดำเนินกิจการของรัฐสภาร่วมกับเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) เป็นผู้แทนรัฐสภาในกิจการภายนอก
- (๕) ควบคุมการรักษาความสงบเรียบร้อย และแจ้งตำรวจในกรณีที่เกิดเหตุความไม่สงบในที่ประชุมสภา

สิทธิในการอภิปรายและการลงคะแนนเสียง และหน้าที่อื่น ๆ

- (๑) ให้คำแนะนำในการตีความหรือจัดทำเนื้อหาของประเด็นในการอภิปรายให้ครบสมบูรณ์
- (๒) มีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียง
- (๓) เสนอร่างกฎหมายหรือแก้ไข
- (๔) เสนอกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบโดยประมุขของประเทศเพื่อประกาศใช้

พรรคการเมืองอินโดนีเซีย

พรรคการเมืองอินโดนีเซียที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีทั้งหมด ๕๖๐ ที่นั่ง แบ่งเป็น

- (๑) พรรค Democrats Party (หรือ PD) จำนวน ๑๔๘ ที่นั่ง
- (๒) พรรค Golkar จำนวน ๑๐๘ ที่นั่ง
- (๓) พรรค Indonesian Democratic Party – Struggle (หรือ PDI-P) จำนวน ๙๓ ที่นั่ง
- (๔) พรรค Prosperous Justice Party (หรือ PKS) จำนวน ๕๙ ที่นั่ง
- (๕) พรรค National Mandate Party (หรือ PAN) จำนวน ๔๒ ที่นั่ง
- (๖) พรรค United Development Party (หรือ PPP) จำนวน ๓๙ ที่นั่ง
- (๗) พรรค Great Indonesia Movement Party จำนวน ๓๐ ที่นั่ง
- (๘) พรรค National Awakening Party (หรือ PKB) จำนวน ๒๖ ที่นั่ง
- (๙) พรรค People’s Conscience Party จำนวน ๑๕ ที่นั่ง

ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การเลือกตั้งเป็นแนวทางในการใช้อำนาจอธิปไตยของประชาชนในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยมีพื้นฐานอยู่บนหลักปณิธานและรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๘ แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

การเลือกตั้งจะจัดให้มีขึ้นทุก ๕ ปีในวันหยุดราชการ โดยต้องเป็นการเลือกตั้งอย่างเที่ยงตรง ทัวถึงเป็นอิสระ เป็นความลับ ซื่อสัตย์และยุติธรรม การเลือกตั้งมีวัตถุประสงค์เพื่อเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สมาชิกสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัดและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล โดยเป็นการเลือกตั้งตามระบบสัดส่วน ซึ่งจะเปิดให้มีการสมัครเข้ารับเลือกตั้ง

เขตเลือกตั้ง

เขตเลือกตั้งสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ จังหวัดหรือบางส่วนของเขตจังหวัด เขตเลือกตั้งสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด คือ อำเภอ/เมือง หรือการควมรวมอำเภอและเมืองเป็นหนึ่งเขตเลือกตั้ง และเขตเลือกตั้งสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล คือ ตำบลหรือการควมรวมตำบลเป็นหนึ่งเขตเลือกตั้ง โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปมีหน้าที่ในการกำหนดเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล ตามที่กฎหมายกำหนดให้แต่ละเขตเลือกตั้งสามารถมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งแต่ ๓ ถึง ๑๒ ที่นั่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดมีจำนวน ๕๖๐ คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัดมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๕ คน และสูงสุด ๑๐๐ คน ตามจำนวนประชากรในแต่ละเขตพื้นที่จังหวัด ดังต่อไปนี้

จังหวัดที่มีประชากรไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๓๕ คน

จังหวัดที่มีประชากรไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๔๕ คน

จังหวัดที่มีประชากรไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๕๕ คน

จังหวัดที่มีประชากรไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๖๕ คน

จังหวัดที่มีประชากรไม่น้อยกว่า ๗,๐๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๙,๐๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๗๕ คน

จังหวัดที่มีประชากรไม่น้อยกว่า ๙,๐๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๘๕ คน

จังหวัดที่มีประชากรมากกว่า ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๑๐๐ คน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาลมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ คนและสูงสุด ๔๕ คนตามจำนวนประชากรของแต่ละอำเภอ/เทศบาลดังต่อไปนี้

อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๒๐ คน

อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๒๕ คน

อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๓๐ คน

อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรไม่น้อยกว่า ๓๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๓๕ คน

อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรไม่น้อยกว่า ๔๐๐,๐๐๐ คน แต่ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๔๐ คน

อำเภอ/เทศบาลที่มีประชากรมากกว่า ๕๐๐,๐๐๐ คน มีจำนวนสมาชิก ๔๕ คน

การลงคะแนนเลือกตั้งและเงื่อนไขของผลการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สภาท้องถิ่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล ต้องดำเนินการต่อเนื่องกัน โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไป

จะกำหนดวัน วันที่และเวลาในการเลือกตั้งดังกล่าว การลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล ต้องแสดงสัญลักษณ์ของพรรคการเมืองที่เข้าร่วมในการเลือกตั้ง และแสดงรูปถ่ายผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองที่เข้าร่วมสมัครรับเลือกตั้งด้วย

คณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปจะประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามการรับรองผลการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไประดับอำเภอ/เทศบาล

คณะกรรมการการเลือกตั้งทั่วไปจะประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับเทศบาลทั่วประเทศ ภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่มีการเลือกตั้ง

เงื่อนไขในการได้จำนวนที่นั่งของสภาผู้แทนราษฎร

จำนวนที่นั่งของสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล ที่แต่ละพรรคการเมืองได้รับจากการเลือกตั้ง ต้องเป็นไปตามผลลัพธ์ของการนับคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองได้มาอย่างถูกต้องในเขตเลือกตั้งของตน

การกำหนดตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัด มาจากการนับคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองหนึ่งพรรคได้รับจากการเลือกตั้งระดับภูมิภาค โดยนำคะแนนเสียงทั้งหมดของทุกพรรคการเมือง ไปหารกับจำนวนที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล

จากนั้น เมื่อกำหนดตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัดแล้ว พรรคการเมืองแต่ละพรรคที่ส่งผู้แทนเข้ารับสมัครเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้ง จะได้ที่นั่งในสภาจากการนำคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองได้รับไปหารกับตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัดตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- ในการนับคะแนนเสียงครั้งแรก ถ้าจำนวนคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองหนึ่งพรรคได้รับ เท่ากับหรือสูงกว่าตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัด ทั้งนี้ พรรคการเมืองดังกล่าวอาจได้รับที่นั่งเพิ่มขึ้นจากคะแนนเสียงที่เหลืออยู่ในการนับคะแนนครั้งที่สอง

- ถ้าจำนวนคะแนนเสียงทั้งหมดที่พรรคการเมืองหนึ่งพรรคได้รับ น้อยกว่าจำนวนที่นั่งที่กำหนดไว้ในตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัด ให้ถือว่า พรรคการเมืองนั้นไม่ได้รับที่นั่งในการนับคะแนนเสียงครั้งแรก และให้นำคะแนนเสียงทั้งหมด มานับเป็นคะแนนเสียงที่เหลืออยู่สำหรับการนับคะแนนเสียงในครั้งที่สองในกรณีที่ยังคงมีที่นั่งเหลือในเขตเลือกตั้งระดับภูมิภาค

- การที่พรรคการเมืองใดจะได้รับที่นั่งในการนับคะแนนเสียงครั้งที่สอง มาจากกรณีที่ยังคงมีที่นั่งเหลืออยู่ ซึ่งยังไม่ได้แบ่งจากการนับคะแนนเสียงครั้งแรก โดยวิธีจัดสรรจำนวนที่นั่งที่เหลืออยู่ ที่ยังไม่ได้จัดแบ่ง ให้แต่ละพรรคการเมืองที่เข้าร่วมในการเลือกตั้งจนกระทั่งไม่มีจำนวนที่นั่งเหลืออยู่ โดยเริ่มต้นจากการจัดสรรที่นั่งให้แก่พรรคการเมืองที่มีคะแนนเสียงที่เหลืออยู่มากที่สุด

พรรคการเมืองที่เข้าร่วมการเลือกตั้งจะไม่ได้รับอนุญาตให้รวมคะแนนเสียงที่เหลืออยู่เข้าด้วยกัน โดยผู้แทนจากพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรระดับจังหวัด สภาผู้แทนราษฎรระดับอำเภอ/เทศบาล จะได้รับที่นั่งหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับจำนวนที่นั่งที่พรรคการเมืองได้รับ ตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงมากจนถึงตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัด จะถือเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง
- รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงไม่ถึงตัวเลขค่าเฉลี่ยของจำนวนที่นั่งในระดับจังหวัดนั้น ในข้อกำหนดของการเป็นผู้สมัครที่ได้รับเลือกตั้งระบุว่า จะนำรายชื่อเหล่านั้นมาพิจารณาตัดสินให้ที่นั่งตามลำดับหมายเลขในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับภูมิภาค

สมัยประชุมและการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

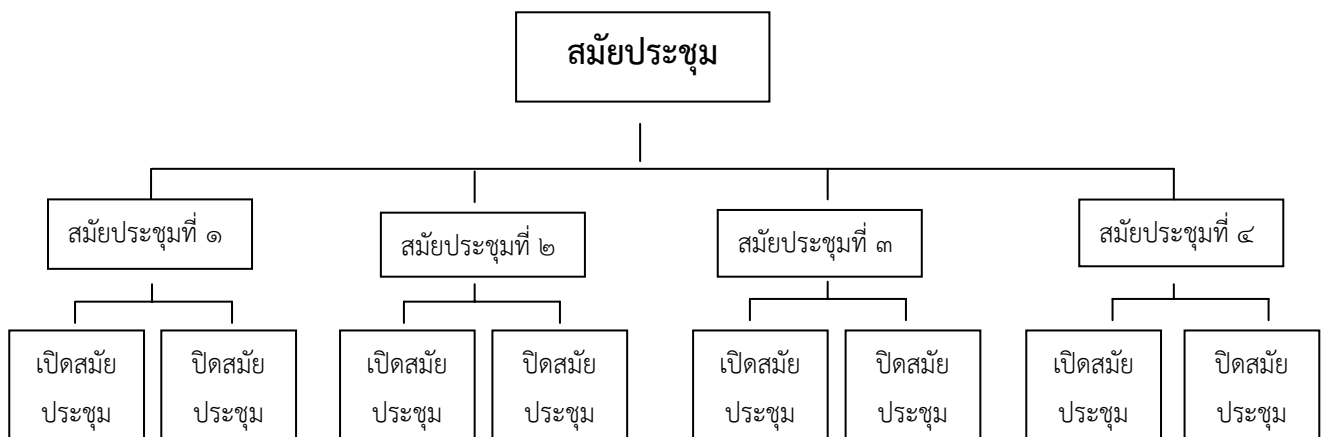
สมัยประชุม

สมัยประชุมของสภาผู้แทนราษฎรเริ่มต้นในวันที่ ๑๖ สิงหาคม และสิ้นสุดในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ในปีถัดไป แต่ถ้าวันที่ ๑๖ สิงหาคมเป็นวันหยุดราชการ ให้เริ่มต้นการเปิดสมัยประชุมก่อนหน้านั้น

สมัยประชุมจะเริ่มขึ้นได้เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้สาบานตนแล้ว (หลังจากที่มีการบังคับใช้สมาชิกภาพ)

สมัยประชุมสภาแบ่งออกเป็น ๔ สมัย โดยแต่ละสมัยการประชุมรวมถึงช่วงเวลาประชุม และช่วงปิดสมัยประชุม เว้นแต่ในกรณีที่ช่วงปิดสมัยประชุมถูกยกเลิกในสมัยสุดท้ายของการดำรงตำแหน่งของสมาชิกรัฐสภา

สมัยประชุมสภาเป็นช่วงเวลาดำเนินกิจการสภาในอาคารรัฐสภา และสมัยปิดประชุมสภาเป็นช่วงเวลาดำเนินกิจการสภานอกอาคารรัฐสภา เพื่อศึกษาดูงานโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกลุ่มของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สมัยประชุม กำหนดการและวาระการประชุมกำหนดโดยคณะกรรมการอำนวยการ ในด้านการอภิปรายร่างกฎหมาย ว่าด้วยงบประมาณ และร่างกฎหมาย ว่าด้วยการแก้ไขงบประมาณ

ระเบียบวาระการประชุมที่สำคัญของการเปิดสมัยประชุมในวันแรก คือ ประธานาธิบดีจะเป็นผู้กล่าวเปิดการประชุม ก่อนที่จะเริ่มการประชุมสมัยสามัญ ถ้าประธานาธิบดีไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการกล่าวเปิดการประชุมได้ให้รองประธานาธิบดีเป็นผู้ทำหน้าที่แทน

ประเภทของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร แบ่งออกเป็น ๑๘ ประเภท ดังนี้

๑. การประชุมสมัยสามัญ (Plenary Meeting)
๒. การประชุมสมัยวิสามัญ (Extraordinary Plenary Meeting)
๓. การประชุมกลุ่มย่อย (Faction Meeting)
๔. การประชุมผู้นำระดับสูงของสภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives Leadership Meeting)
๕. การประชุมคณะกรรมการกลั่นกรอง (Steering Committee Meeting)
๖. การประชุมคณะกรรมการ (Commission Meeting)
๗. การประชุมของคณะกรรมการร่วม (Joint Commission Meeting)
๘. การประชุมสภานิติบัญญัติ (Legislation Council Meeting)
๙. การประชุมคณะกรรมการกิจการรัฐสภา (Household Commission Meeting)
๑๐. การประชุมสภาเพื่อความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ (BKSAP Meeting)
๑๑. การประชุมคณะกรรมการงบประมาณ (Budget Committee Meeting)
๑๒. การประชุมคณะมนตรีดำเนินการ (Conduct Council Meeting)
๑๓. การประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจ (Ad – hoc Committee Meeting)
๑๔. การประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน (Working Committee Meeting)
๑๕. การประชุมคณะทำงาน (Working Meeting)
๑๖. การรับฟังการชี้แจง (Hearings)
๑๗. การรับฟังประชามติ (Public Hearings)
๑๘. การประชุมย่อยของคณะอนุกรรมการ (Sub – Commission Meeting)

การประชุมสมัยสามัญ

การประชุมสมัยสามัญเป็นการประชุมของสมาชิกรัฐสภาซึ่งมีประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานการประชุม และเป็นการประชุมสภาในระดับสูงสุดเพื่อปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจตามที่กำหนดไว้ในสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสมัยวิสามัญ

การประชุมสมัยวิสามัญเป็นการประชุมที่จัดขึ้นในช่วงปิดสมัยประชุมในกรณีที

- ได้รับการร้องขอจากประธานาธิบดีให้จัดประชุมโดยได้รับการอนุมัติจากประธานสภาผู้แทนราษฎร
- ได้รับการร้องขอจากประธานสภาผู้แทนราษฎรให้จัดประชุม โดยได้รับการอนุมัติจาก

คณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกากำนวณไม่น้อยกว่า ๑๓ คนต้องให้ความเห็นชอบ

การประชุมคณะทำงาน

การประชุมชุดปฏิบัติงานเป็นการประชุมระหว่างคณะกรรมการ คณะกรรมการร่วม สภานิติบัญญัติ คณะกรรมการงบประมาณ คณะกรรมการเฉพาะกิจและรัฐบาล ซึ่งในการประชุมนี้ประธานาธิบดีหรือ รัฐมนตรี/ผู้นำของหน่วยงานในระดับกระทรวงซึ่งได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมการประชุมแทนประธานาธิบดีหรือ หน่วยงานเสริมของสภาท้องถิ่น ซึ่งได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมจากประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยมีประธาน คณะกรรมการ ประธานคณะกรรมการร่วม ประธานสภานิติบัญญัติ ประธานคณะกรรมการ งบประมาณ หรือประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจ เป็นประธานการประชุม

การรับฟังการชี้แจง

การรับฟังการชี้แจงเป็นการประชุมระหว่างคณะกรรมการ คณะกรรมการร่วม สภานิติบัญญัติ คณะกรรมการงบประมาณ หรือคณะกรรมการเฉพาะกิจ และข้าราชการซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แทน หน่วยงานเข้าร่วมการประชุม โดยทั้งสองฝ่ายได้รับเชิญจากประธานสภาผู้แทนราษฎรและจากการร้องขอจาก ข้าราชการที่เกี่ยวข้อง โดยมีประธานคณะกรรมการ ประธานคณะกรรมการร่วม ประธานสภานิติบัญญัติ ประธานคณะกรรมการงบประมาณ หรือประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจ เป็นประธานการประชุม

การรับฟังประชามติ

การรับฟังประชามติเป็นการประชุมระหว่างคณะกรรมการ คณะกรรมการร่วม สภานิติบัญญัติ คณะกรรมการงบประมาณ หรือคณะกรรมการเฉพาะกิจ และปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานหรือ ภาคเอกชน โดยมีประธานคณะกรรมการ ประธานคณะกรรมการร่วม ประธานสภานิติบัญญัติ ประธานคณะกรรมการงบประมาณ หรือประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจ เป็นประธานการประชุม

ลักษณะปฏิบัติในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสมัยสามัญ การประชุมสมัยวิสามัญ การประชุมคณะกรรมการ การประชุม คณะกรรมการร่วม การประชุมสภานิติบัญญัติ การประชุมคณะกรรมการงบประมาณ การประชุม คณะกรรมการเฉพาะกิจ การประชุมคณะทำงาน การรับฟังข้อชี้แจง และการรับฟังประชามติ โดยพื้นฐาน แล้วเป็นการประชุมที่เปิดเผยต่อสาธารณชน ยกเว้นการประชุมบางเรื่องที่เป็นการประชุมลับ (ไม่อนุญาตให้ เผยแพร่การประชุม)

การประชุมผู้นำระดับสูงของสภาผู้แทนราษฎร การประชุมผู้นำของหน่วยงานย่อยของสภาผู้แทนราษฎร การประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา การประชุมคณะกรรมการกิจการสภา การประชุมสภาเพื่อความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ การประชุมคณะมนตรีดำเนินการ และการประชุมคณะทำงานเป็นการประชุมลับ ยกเว้นในบางครั้งที่อนุญาตให้เปิดเผยต่อสาธารณชนได้

การประชุมที่เปิดเผย คือ การประชุมที่มีทั้งสมาชิกและผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกเข้าร่วมการประชุม โดยอาจจะเป็นผู้ที่ได้รับเชิญ หรือไม่ได้รับเชิญก็ได้ ส่วนการประชุมลับ คือ การประชุมซึ่งอนุญาตให้เฉพาะผู้ที่เป็นสมาชิก และผู้ที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมเท่านั้น

กระบวนการพิจารณา

ประธานการประชุมมีหน้าที่ดูแลให้การประชุมดำเนินไปตามขั้นตอนการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ประธานการประชุมจะกล่าวในที่ประชุมในฐานะประธานการประชุมเท่านั้น โดยแจ้งถึงประเด็นที่จะมีการอภิปรายในการประชุม ซึ่งเฉพาะถึงความสำคัญของประเด็นที่อภิปราย ชี้แนะให้ที่ประชุมอภิปรายในประเด็นที่ต้องอภิปราย และสรุปการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการประชุม หากประธานการประชุมต้องการร่วมอภิปรายในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการประชุม ประธานการประชุมจะต้องมอบหมายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมชั่วคราว

สมาชิกในที่ประชุมจะได้รับโอกาสให้พูดในระหว่างการประชุมเมื่อ

- ต้องการให้มีการอธิบายในประเด็นซึ่งที่ประชุมกำลังอภิปราย
- ต้องการอธิบายในประเด็นที่ที่ประชุมกำลังอภิปราย ซึ่งเกี่ยวข้องกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ/

หรือ ภาระงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว

- ต้องการเสนอขั้นตอนการดำเนินการของประเด็นที่กำลังอภิปรายหรือ
- ต้องการเสนอให้เลื่อนการประชุมออกไป

หนึ่งในห้องประชุมในรัฐสภาอินโดนีเซีย

คณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการธิการกลั่นกรอง

สมาชิกของคณะกรรมการธิการกลั่นกรองได้รับการแต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างการประชุมสภาเต็มคณะในช่วงเริ่มต้นของการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีจำนวนสมาชิกคณะกรรมการธิการกลั่นกรองไม่เกินหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่กำหนดโดยที่ประชุมสภาเต็มคณะตามสัดส่วนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองต่างๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการธิการกลั่นกรองโดยตำแหน่ง

หน้าที่ของคณะกรรมการธิการกลั่นกรอง

(๑) กำหนดวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรสำหรับสมัยประชุม ๑ ปี สมัยประชุม ๑ สมัย หรือเป็นช่วงเวลาใน ๑ สมัยการประชุม และระยะเวลาโดยประมาณตามการพิจารณาประเด็นที่ใช้ รวมทั้งในช่วงเวลาทั้งหมดของการพิจารณาร่างกฎหมาย โดยที่ประชุมสภาเต็มคณะให้ความเห็นชอบในการแก้ไขร่างกฎหมายดังกล่าว

(๒) กำหนดกระบวนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย หรือการดำเนินงานตามหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรโดยหน่วยงานของสภาผู้แทนราษฎร และ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ซึ่งที่ประชุมสภาเต็มคณะได้มอบหมายให้คณะกรรมการธิการกลั่นกรองรับผิดชอบ

คณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการธิการแต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎร และทำหน้าที่เป็นหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรองค์ประกอบ และสมาชิกภาพของคณะกรรมการธิการกำหนดโดยสภาผู้แทนราษฎรในที่ประชุมสภาเต็มคณะตามสัดส่วน และตามการพิจารณาของการจัดสรรจำนวนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามแต่ละพรรคการเมือง ในช่วงเริ่มต้นของการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในช่วงเริ่มต้นของสมัยการประชุมรายปี

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องดำรงตำแหน่งสมาชิกคณะกรรมการ (ยกเว้นประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานสภาที่ปรึกษาแห่งประชาชน)

จำนวนของคณะกรรมการธิการ หน่วยงานร่วมของคณะกรรมการธิการ และขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธิการ กำหนดขึ้นจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร บนพื้นฐานของหน่วยงานภาครัฐ ในระดับกระทรวง หรือหน่วยงานภาครัฐที่ไม่สังกัดกระทรวง และสำนักงานเลขาธิการของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งตอบสนองต่อการดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการธิการ ประกอบด้วยประธานหนึ่งคน รองประธานมากที่สุดสามคน และสมาชิก
คณะกรรมการธิการ ตามหลักการพิจารณาเพื่อให้ได้มติเอกฉันท์และตัวแทนอย่างเป็นทางการใน
คณะกรรมการ ily ต้องมีจำนวนจากแต่ละพรรคการเมืองเท่ากัน

หน้าที่ของคณะกรรมการ

ในด้านนิติบัญญัติ คณะกรรมการธิการมีหน้าที่จัดเตรียมร่างกฎหมาย หรือ และปรับปรุงแก้ไขร่าง
กฎหมายต่าง ๆ ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน

ในด้านงบประมาณ คณะกรรมการธิการมีหน้าที่จัดการพิจารณาหรือเพื่อเตรียมร่างกฎหมาย
งบประมาณแผ่นดินภายใต้อำนาจหน้าที่ของตนร่วมกับรัฐบาล รวมถึงพิจารณาและปรับปรุงร่างงบประมาณ
แผ่นดินภายใต้อำนาจหน้าที่ของตนร่วมกับรัฐบาล

ในการกำกับดูแล คณะกรรมการธิการมีหน้าที่ในการกำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้ง
งบประมาณแผ่นดิน และกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง พิจารณา และติดตามผลการตรวจสอบการดำเนินงาน
จากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน กำกับดูแลการบังคับใช้นโยบายของรัฐบาล และ
พิจารณาหรือ และติดตามสถิติที่สภาท้องถิ่นเสนอ

ในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตน คณะกรรมการธิการมีหน้าที่ในการจัดประชุมร่วมกับ
ประธานาธิบดี หรืออาจเป็นรัฐมนตรี จัดประชุมร่วมกับสภาท้องถิ่น จัดประชุมชี้แจงของข้าราชการซึ่งเป็น
ผู้แทนจากหน่วยงานของตน จัดประชุมชี้แจงตามคำร้องของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องหรือของคูกรณี ศึกษา
ดูงานในสมัยปิดประชุม หรือศึกษาดูงานในสถานที่ที่มีความจำเป็นในสมัยประชุมสภาตามความเห็นชอบของ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยต้องรายงานผลการศึกษาดูงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อติดตามผล
ต่อไป

คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน ๑๑ คณะ โดยมีขอบเขตอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ และ
ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการกลาโหม การต่างประเทศและข้อมูลข่าวสาร ปฏิบัติงานร่วมกับ
กระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กองทัพอินโดนีเซีย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสื่อสาร และ
ข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการการป้องกันประเทศแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สถาบันถอดรหัสแห่งชาติ
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารแห่งชาติ สำนักข่าวแห่งชาติอันทารา (Antara) สถาบันการฟื้นฟูแห่งชาติ และ
คณะกรรมการกระจายเสียงอินโดนีเซีย

**๒. คณะกรรมการกิจการภายใน การปกครองตนเองระดับภูมิภาค การบริหารราชการและ
กิจการเกษตร** ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงกิจการภายใน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการปฏิรูปการบริหาร
ราชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการการบริหารราชการ
สำนักงานข้าราชการพลเรือนแห่งชาติ สำนักงานที่ดินแห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
และคณะกรรมการเลือกตั้งทั่วไป

๓. **คณะกรรมการกฎหมายและนิติบัญญัติ สิทธิมนุษยชนและความมั่นคง** ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน ศาลฎีกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย คณะกรรมการปราบปรามการทุจริต คณะกรรมการผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการกฎหมายแห่งชาติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เลขาธิการสำนักงานสภาที่ปรึกษาแห่งประชาชน สำนักงานสภาผู้แทนราษฎรระดับภูมิภาค ศูนย์รายงานการเงินและวิเคราะห์ธุรกรรม และสำนักงานพัฒนากฎหมายแห่งชาติ

๔. **คณะกรรมการการเกษตร ป่าไม้ การเดินเรือ การประมงและอาหาร** ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงเกษตร กระทรวงป่าไม้ กระทรวงการเดินเรือ และการประมง สำนักงานการขนส่งแห่งชาติ และคณะกรรมการเดินเรือแห่งชาติ

๕. **คณะกรรมการคมนาคม การสื่อสาร โยธาธิการ การเคหะ การพัฒนาพื้นที่ห่างไกลและพื้นที่ด้อยโอกาส** ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงโยธาธิการ กระทรวงการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเคหะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเร่งรัดการพัฒนาพื้นที่ด้อยโอกาส และสำนักงานอตุณิยมวิทยาและธรณีฟิสิกส์

๖. **คณะกรรมการการค้า อุตสาหกรรม การลงทุน สหกรณ์และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและรัฐวิสาหกิจ** ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการประสานการลงทุนทางการเงิน คณะกรรมการมาตรฐานแห่งชาติ สำนักงานคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคแห่งชาติ และคณะกรรมการกำกับดูแลการแข่งขันทางธุรกิจ

๗. **คณะกรรมการพลังงาน แร่ธาตุ การวิจัย เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม** ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงพลังงาน และแร่ธาตุ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวิจัยและเทคโนโลยี สำนักงานประเมินผล และประยุกต์ใช้เทคโนโลยี คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ สถาบันวิทยาศาสตร์อินโดนีเซีย สถาบันพลังงานนิวเคลียร์ สำนักงานควบคุมพลังงานนิวเคลียร์ ศูนย์การประสานงานว่าด้วยการจัดทำรังวัด และแผนที่แห่งชาติ สถาบันการบิน และอวกาศแห่งชาติ ที่ปรึกษาการดำเนินงานกิจกรรมเกี่ยวกับน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ และสำนักงานควบคุมการดำเนินงานกิจกรรมเกี่ยวกับน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ

๘. **คณะกรรมการศาสนา สังคมและการพัฒนาศักยภาพสตรี** ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงศาสนา กระทรวงการประกันสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาศักยภาพสตรี คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งอินโดนีเซีย และคณะกรรมการสตรีแห่งชาติ

๙. **คณะกรรมการประชากรศาสตร์ สาธารณสุข กำลังคน และการอพยพข้ามถิ่น** ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกำลังคน และการอพยพข้ามถิ่น คณะกรรมการวางแผนครอบครัวแห่งชาติ และสำนักงานอาหารและยา

๑๐. คณะกรรมการการศึกษา เยาวชน กีฬา ท่องเที่ยว ศิลปะและวัฒนธรรม ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเยาวชน และการกีฬา หอสมุดแห่งชาติ และสำนักงานพัฒนาวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว

๑๑. คณะกรรมการการคลัง การวางแผนการพัฒนาแห่งชาติ การธนาคาร และสถาบันการเงิน นอกระบบ ปฏิบัติงานร่วมกับ กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งชาติอินโดนีเซีย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวางแผนพัฒนาแห่งชาติ/ประธานการวางแผนพัฒนาแห่งชาติ สถาบันการเงินนอกระบบ สำนักงานกำกับดูแล การคลัง และการพัฒนา สำนักสถิติกลาง และเลขาธิการคณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดินแห่งสาธารณรัฐ อินโดนีเซีย

คณะกรรมการการงบประมาณ

คณะกรรมการการงบประมาณถือเป็นหน่วยงานเสริม แต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร จะกำหนดองค์คณะของคณะกรรมการดังกล่าวในที่ประชุมสภาเต็มคณะในช่วงเริ่มต้นการปฏิบัติหน้าที่ ของสภา และในช่วงเปิดสมัยประชุม คณะกรรมการการงบประมาณประกอบด้วย ผู้แทนจากคณะกรรมการการ ทุกคณะตามสัดส่วนของจำนวนสมาชิก และตามญัตติที่เสนอโดยพรรคการเมืองต่างๆ

คณะกรรมการการงบประมาณมีหน้าที่กำหนดงบประมาณเพื่อใช้ดำเนินกิจกรรมของตนให้สอดคล้อง กับคำร้องขอของคณะกรรมการกิจการสภา พิจารณารายรับ และรายจ่ายของรัฐบาล โดยจัดประชุมร่วมกับ ประธานาธิบดี (ซึ่งอาจส่งผู้แทนในระดับรัฐมนตรี) จัดประชุมชี้แจง และการรับฟังประชามติตามที่ คณะกรรมการการงบประมาณ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องร้องขอ รวมทั้งจัดการประชุมหารือร่วมกับสภา ผู้แทนราษฎรส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการกิจการสภา

คณะกรรมการกิจการสภาเป็นหน่วยงานเสริมแต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรจะ กำหนดองค์คณะของคณะกรรมการดังกล่าวในที่ประชุมสภาเต็มคณะ ตามสัดส่วน และวัตถุประสงค์ของ จำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองในจำนวนที่เท่ากัน ในช่วงเริ่มต้นการปฏิบัติหน้าที่ของสภา และในช่วงเปิดสมัยประชุม

คณะกรรมการกิจการสภา มีหน้าที่ช่วยเหลือประธานสภาผู้แทนราษฎรวางนโยบายด้านกิจการสภา สวัสดิการของสมาชิกสภา และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กำกับดูแลการปฏิบัติ หน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และกำกับดูแลการดำเนินงาน และบริหารจัดการงบประมาณ ของสภา รวมทั้ง ภารกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการสภา ตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาผู้แทนราษฎร อันเนื่องมาจากผลการประชุมคณะกรรมการอำนวยการ

คณะกรรมการกิจการสภาต้องรวบรวมข่าวสารและข้อมูลที่จำเป็นจากสำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร และเสนอรายงานให้แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎรอย่างน้อยในทุกสมัยประชุม และจัดทำ รายงานการดำเนินงานทุกเรื่องเมื่อสภาผู้แทนราษฎรหมดวาระ ไม่ว่าจะ เป็นในกรณีที่ผ่านมาการพิจารณาแล้ว

หรือในกรณีที่การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จสำหรับใช้ในกิจการสภา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของระเบียบวาระการประชุมของสภาชุดต่อไป

คณะกรรมการความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ

คณะกรรมการความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศเป็นหน่วยงานเสริม แต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรจะกำหนดองค์คณะของคณะกรรมการดังกล่าวในที่ประชุมสภาเต็มคณะตามสัดส่วน และวัตถุประสงค์ของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองในจำนวนเท่ากัน ในช่วงเริ่มต้นการปฏิบัติหน้าที่ของสภา และในช่วงเปิดสมัยประชุม

คณะกรรมการความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศมีหน้าที่ในการพัฒนา สนับสนุน และเสริมสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย และรัฐสภาต่างประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่มีรัฐสภาและ/หรือสมาชิกรัฐสภาเข้าร่วมเป็นสมาชิก นอกจากนี้ คณะกรรมการชุดนี้ต้องเตรียมการที่เกี่ยวข้องกับการเยือนต่างประเทศของคณะผู้แทนฯ ในฐานะอาคันตุกะของรัฐสภาต่างประเทศ ประเมินผล และติดตามผลการดำเนินงานของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเยือนต่างประเทศของคณะผู้แทนของสภาผู้แทนราษฎร และให้ข้อเสนอแนะ หรือเสนอญัตติเกี่ยวกับประเด็นปัญหา ด้านความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน คณะกรรมการความร่วมมือรัฐสภาต่างประเทศอาจปรึกษาภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน รวมทั้ง ติดต่อประสานงานกับรัฐสภาต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศตามที่ได้รับมอบหมาย หรือตามความเห็นชอบของประธานสภาผู้แทนราษฎร

คณะมนตรีดำเนินการ

คณะมนตรีดำเนินการเป็นหน่วยงานเสริม แต่งตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรจะกำหนดองค์คณะของคณะมนตรีดำเนินการในที่ประชุมสภาเต็มคณะ ตามสัดส่วนและวัตถุประสงค์ของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองในจำนวนเท่ากัน ในช่วงเริ่มต้นการปฏิบัติหน้าที่ของสภา และช่วงเปิดสมัยประชุม คณะมนตรีดำเนินการประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๓ คน

คณะมนตรีดำเนินการมีหน้าที่ดังนี้

๑. สอบสวน และตรวจสอบคำร้องที่มีต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบในช่วงเวลาที่ขยายออกไป หรือขาดการปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นเวลา ๓ เดือนโดยไม่แจ้งเหตุผล การไม่เข้าร่วมการประชุมสภาเต็มคณะและ/หรือการประชุมของหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรตามหน้าที่ และข้อบังคับของตนเป็นเวลา ๖ เดือนติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผล ขาดคุณสมบัติในการเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง ละเมิดคำสัญญา/คำปฏิญาณ จรรยาบรรณ หรือการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือข้อห้ามในการดำรงตำแหน่งควบตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติ และกฎระเบียบ

๒. พิจารณาผลการสอบสวน และผลการตรวจสอบ และเสนอให้แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎร

คณะมนตรีดำเนินการมีอำนาจในการเรียกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อมูลและแก้ข้อกล่าวหาของตนเองที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และเรียกขอข้อมูล พยานและ/หรือส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ต้องการ รวมทั้งเอกสาร หรือหลักฐานอื่น ๆ

ตามที่มีการดำเนินการสอบสวน และตรวจสอบข้อร้องเรียนโดยมีพยานหลักฐาน คณะมนตรีดำเนินการอาจใช้บทลงโทษในรูปแบบดังต่อไปนี้

๑. ยื่นข้อตำหนิเป็นลายลักษณ์อักษรของประธานสภาผู้แทนราษฎรต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้อง

๒. เสนอให้มีการถอดถอนประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากตำแหน่ง โดยประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอต่อที่ประชุมสภาเต็มคณะ

๓. เสนอให้มีการถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากตำแหน่งโดยประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะเสนอไปยังประธานาธิบดีเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนทางกฎหมาย หลังจากนั้นจะออกเป็นรัฐบัญญัติของประธานาธิบดี โดยประธานสภาผู้แทนราษฎรนำส่งไปยังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้อง

คณะมนตรีดำเนินการอาจพิจารณาบทลงโทษการตัดสิทธิ หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถูกร้องเรียนสามารถพิสูจน์ได้ว่าไม่มีความผิดตามกฎหมาย กฎระเบียบ และจรรยาบรรณ โดยแถลงในที่ประชุมสภาเต็มคณะ และนำส่งผลการพิจารณาดังกล่าวให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด

คณะกรรมการวิสามัญ

กรณีที่มีความจำเป็น สภาผู้แทนราษฎรอาจจัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น โดยสภาผู้แทนราษฎรจะกำหนดองค์คณะของคณะกรรมการดังกล่าวในที่ประชุมสภาเต็มคณะตามสัดส่วน และวัตถุประสงค์ของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองในจำนวนเท่ากันในช่วงเริ่มต้นการปฏิบัติหน้าที่ของสภา และในช่วงเปิดสมัยประชุม ที่ประชุมสภาเต็มคณะจะกำหนดจำนวนสมาชิกของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกอย่างน้อยที่สุดจำนวน ๑๐ คน และสูงสุดจำนวน ๕๐ คน

คณะกรรมการวิสามัญดำเนินการตามภารกิจภายในระยะเวลาที่ที่ประชุมสภาเต็มคณะกำหนด โดยขึ้นต่อสภาผู้แทนราษฎร และถูกยุบคณะโดยสภาผู้แทนราษฎรเมื่อหมดวาระงาน หรือเมื่อการปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้น ที่ประชุมสภาเต็มคณะจะพิจารณาผลการดำเนินงานของคณะกรรมการวิสามัญ

หน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรอาจแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน โดยให้ชื่อว่า คณะกรรมการดำเนินงาน หรือคณะทำงาน มีจำนวนสมาชิกไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้อง โดยสงวนไว้ให้คณะทำงานที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับความจำเป็น

คณะกรรมการดำเนินงาน หรือคณะทำงานปฏิบัติหน้าที่ตามระยะเวลาที่กำหนด และถูกยุบคณะโดยหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรที่จัดตั้งขึ้นเช่นกัน ตามระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ หรือเมื่อแถลงผลการทำงานภายหลังจากที่ภารกิจสำเร็จลง การติดตามผลการดำเนินงานของคณะทำงานจะพิจารณาโดยหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎรที่แต่งตั้งขึ้นเช่นกัน

กระบวนการตรากฎหมาย

สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีอำนาจในการออกกฎหมาย โดยสภาผู้แทนราษฎร และประธานาธิบดี จะอภิปราย และให้ความเห็นชอบร่วมกันในการผ่านรัฐบัญญัติ ซึ่งเสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร ประธานาธิบดี หรือสภาท้องถิ่น

สภาท้องถิ่นอาจเสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลาง และรัฐบาลท้องถิ่น การจัดตั้งจังหวัดใหม่ การขยายจังหวัด และการรวมจังหวัดต่างๆ เข้าด้วยกัน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงความสมดุลทางการเงินระหว่างรัฐบาลกลาง และรัฐบาลท้องถิ่น ทั้งนี้ หากมีร่างกฎหมายสองฉบับที่มีเนื้อหาเดียวกันเสนอเข้าสู่สภาในสมัยประชุมใด ที่ประชุมสภาจะพิจารณาร่างกฎหมายที่เสนอโดยสภาเป็นหลัก ในขณะที่ร่างกฎหมายที่เสนอเข้าสู่สภา โดยประธานาธิบดีจะถือเป็นร่างกฎหมายประกอบการพิจารณาเท่านั้น

สำหรับการเสนอร่างกฎหมายของอินโดนีเซีย ประชาชนจะมีส่วนร่วมในการเสนอร่างกฎหมาย โดยวาจา และโดยลายลักษณ์อักษรผ่านสภาผู้แทนราษฎร จากนั้นสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรตามลำดับภายใน ๗ วัน

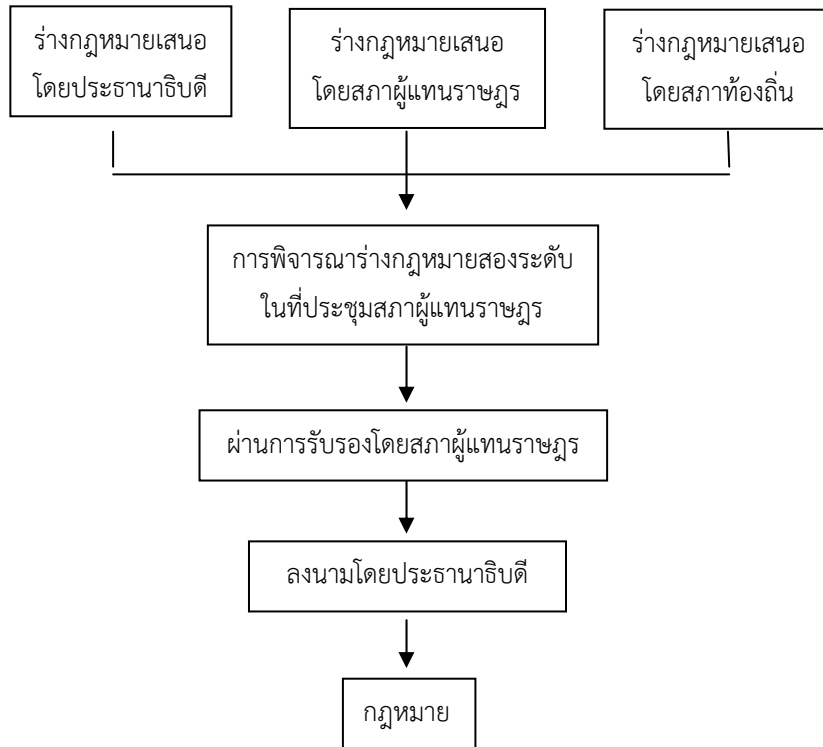
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรจะกำหนดช่วงเวลาในการประชุมและจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ผลการประชุมถือเป็นข้อพิจารณาในการร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การอภิปรายร่างกฎหมายในสภาผู้แทนราษฎรจะดำเนินการพิจารณาร่างกฎหมายเป็น ๒ ระดับ **ระดับแรก**เป็นการพิจารณาร่างกฎหมายในที่ประชุมคณะกรรมการ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติ ที่ประชุมคณะกรรมการงบประมาณ หรือที่ประชุมกรรมาธิการวิสามัญร่วมกับรัฐบาล และ

ระดับที่สองเป็นการพิจารณาร่างกฎหมายในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเต็มคณะ

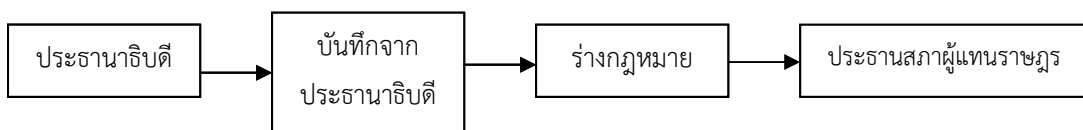
ก่อนการดำเนินการเสนอร่างกฎหมายทั้ง ๒ ระดับ แต่ละพรรคการเมืองจะจัดประชุมพรรค และร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบโดยสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรลงนามอนุมัติกฎหมายฉบับดังกล่าวเป็นรัฐบัญญัติต่อไป ร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบโดยสภาผู้แทนราษฎร และประธานาธิบดีร่วมกัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอต่อประธานาธิบดี เพื่อให้ประธานาธิบดีลงนามอนุมัติกฎหมายฉบับดังกล่าวเป็นรัฐบัญญัติภายในเวลา ๗ วันทำการ ในกรณีที่ร่างกฎหมายดังกล่าวที่เสนอต่อประธานาธิบดี ยังไม่ได้รับการลงนามอนุมัติภายในเวลา ๑๕ วันทำการ ประธานสภาผู้แทนราษฎรสามารถส่งหนังสือถึงประธานาธิบดีเพื่อขอความเห็นชอบ ในกรณีที่ร่างกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบโดยสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดีร่วมกัน แต่ประธานาธิบดียังไม่ได้ลงนามอนุมัติภายในเวลา ๓๐ วันหลังการเห็นชอบ ร่างกฎหมายดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย และสามารถประกาศใช้เป็นกฎหมายโดยปริยาย

กระบวนการตรากฎหมาย

กระบวนการตรากฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดี

ร่างกฎหมายที่มีข้อคิดเห็น และ/หรือเอกสารวิชาการประกอบที่เสนอโดยประธานาธิบดีจะเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยมีบันทึกจากประธานาธิบดีมอบหมายรัฐมนตรีเป็นตัวแทนของประธานาธิบดีในการอภิปรายร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ หลังจากที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรรับร่างกฎหมายจากประธานาธิบดี ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทราบในการประชุมสภาเต็มคณะครั้งต่อไป และจัดทำสำเนาแจกให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน ส่วนร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาท้องถิ่นจะเสนอต่อประธานสภาท้องถิ่นต่อไป

ร่างกฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดีจะนำเข้าสู่การอภิปรายเพื่อพิจารณาร่างกฎหมายทั้ง ๒ ระดับในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นการประชุมร่วมกับรัฐมนตรีที่เป็นผู้แทนของประธานาธิบดี

กระบวนการตรากฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างน้อยที่สุด ๑๓ คน สามารถเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่สภาได้ นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการร่วม หรือสภานิติบัญญัติสามารถเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่สภา ร่างกฎหมายที่แนบมาพร้อมกับข้อคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประธานคณะกรรมาธิการ ประธานคณะกรรมาธิการร่วม หรือสภานิติบัญญัติที่เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ต้องแนบมาพร้อมกับชื่อผู้เสนอร่างกฎหมาย ลายมือชื่อ และชื่อของพรรคที่ตนสังกัด โดยข้อคิดเห็นมีความสอดคล้องกัน แก่ไข ความแตกต่างทางแนวคิด และรวมแนวคิดต่างๆ ในการเสนอร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวเข้าด้วยกัน

หลังจากที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างกฎหมายแล้ว ประธานในที่ประชุมจะแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทราบในการประชุมสภาเต็มคณะครั้งต่อไป และจัดทำสำเนาแจกให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเต็มคณะจะพิจารณาว่าจะผ่านร่างกฎหมายดังกล่าวเป็นรัฐบัญญัติหรือไม่ โดยใช้เวลาพรรคการเมืองแต่ละพรรคแสดงความเห็นต่อร่างกฎหมายนั้น แล้วจึงเข้าสู่กระบวนการพิจารณา ร่างกฎหมาย ดังนี้

- (๑) เห็นชอบโดยไม่มีการแก้ไข
- (๒) เห็นชอบโดยมีการแก้ไข
- (๓) คัดค้าน

ทั้งนี้ หากร่างกฎหมายดังกล่าวผ่านความเห็นชอบโดยต้องมีการแก้ไข สภาผู้แทนราษฎรจะมอบหมายให้คณะกรรมาธิการ สภานิติบัญญัติ หรือคณะกรรมาธิการวิสามัญทบทวนแก้ไขร่างกฎหมายดังกล่าว

ในกรณีที่ร่างกฎหมายผ่านความเห็นชอบจากสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะส่งร่างกฎหมายไปยังประธานาธิบดี เพื่อให้ประธานาธิบดีมอบหมายรัฐมนตรี ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลในการอภิปรายซักถามเกี่ยวกับร่างกฎหมายดังกล่าวในที่ประชุมสภา และต่อประธานสภาท้องถิ่น หากร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสภาท้องถิ่น

กระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภา

การพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภาจะจัดขึ้นผ่านร่างกฎหมายเพื่อหามติเอกฉันท์ร่วมกัน ถ้าหากว่าไม่สามารถหามติเอกฉันท์ได้ จะใช้วิธีการลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่

การประชุมสภาผู้แทนราษฎรใดก็ตาม หากมีสมาชิกสภาเข้าร่วมประชุมเกินครึ่ง โดยคิดเป็นพรรคการเมืองเกินครึ่งของจำนวนพรรคการเมืองในสภา ที่ประชุมสภาจะสามารถพิจารณาร่างกฎหมายได้ แต่ถ้าองค์ประชุมไม่ถึงครึ่ง จะส่งเลิกประชุมสภาได้ ๒ ครั้งภายใน ๒๔ ชั่วโมง หากว่าเลิกประชุมถึง ๒ ครั้งแล้วแต่องค์ประชุมยังไม่ถึงครึ่ง คณะกรรมาธิการกลั่นกรองจะเป็นผู้พิจารณาถึงวิธีการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว แต่ถ้าหากเป็นการประชุมของหน่วยงานเสริมของสภาผู้แทนราษฎร ประธานคณะกรรมาธิการกลั่นกรองจะเป็นผู้พิจารณาถึงวิธีการพิจารณาร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว แต่ถ้าเป็นการพิจารณาร่างกฎหมาย

ในการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรอง หัวหน้าพรรคการเมืองต่างๆ จะให้ความเห็นเกี่ยวกับการพิจารณา ร่างกฎหมายนั้น ทั้งนี้ การพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภา แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. การพิจารณาโดยใช้มติเอกฉันท์

การพิจารณาร่างกฎหมายโดยใช้มติเอกฉันท์จะจัดขึ้นหลังจากที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าร่วม ประชุมอยู่ในขณะนั้น แสดงความเห็น และคำแนะนำของตน ซึ่งต้องสมเหตุสมผลต่อการพิจารณาร่างกฎหมาย ดังกล่าว และที่ประชุมสภายอมรับความเห็นนั้น ถือเป็นกรให้ข้อคิดเห็น และแนวคิดเพื่อแก้ไขปัญหาคั้งผ่าน การพิจารณาแล้ว

๒. การพิจารณาโดยใช้เสียงส่วนใหญ่

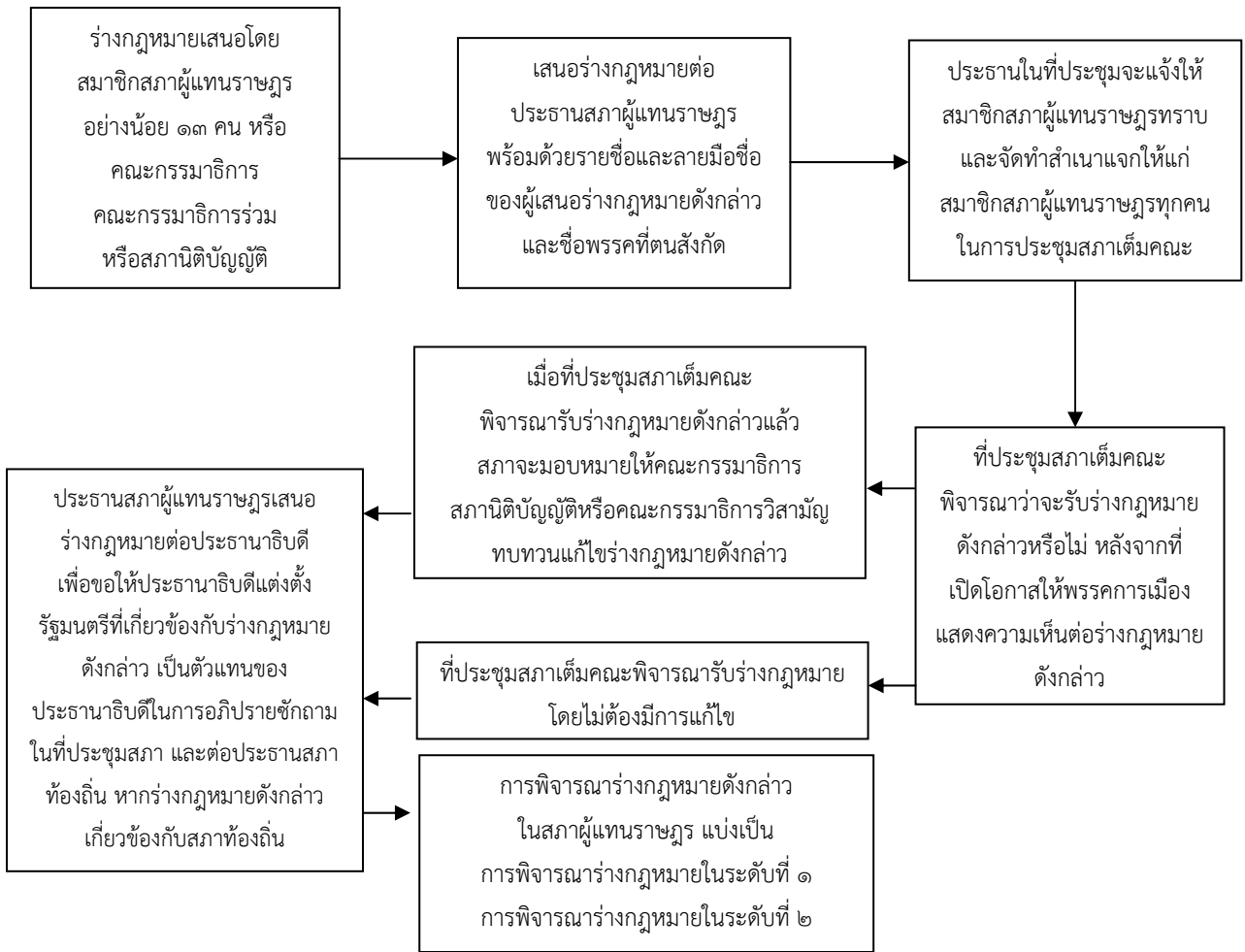
การพิจารณาร่างกฎหมายโดยใช้เสียงส่วนใหญ่ถ้าหากที่ประชุมสภาไม่สามารถลงคะแนนเสียงเป็น เอกฉันท์ในการผ่านร่างกฎหมายได้ เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าร่วมประชุมยังคงยืนยันทักการ ของตน ที่จะไม่ยอมรับร่างกฎหมายดังกล่าว โดยจัดให้เป็นกรลงคะแนนเสียงอย่างเปิดเผยสำหรับ ร่างกฎหมายที่เป็นนโยบาย และจัดให้เป็นกรลงคะแนนเสียงลับสำหรับการประชุมที่เกี่ยวข้องกับบุคคล หรือประเด็นสำคัญ การลงคะแนนเสียงลับจะเป็นกรเขียนใส่กระดาษโดยไม่ต้องใส่ชื่อ ลายมือชื่อหรือ พรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัด หรือสัญลักษณ์ใดก็ตามที่จะไม่เป็นความลับอีกต่อไป หรืออาจลงคะแนนเสียงพิจารณาร่างกฎหมายโดยวิธีการใดก็ตาม เพื่อให้เป็นการลงคะแนนเสียงลับ

การพิจารณาร่างกฎหมายโดยใช้เสียงส่วนใหญ่จะสามารถผ่านการรับรองของที่ประชุมสภา ถ้าหากครบองค์ประชุมสภา และผ่านความเห็นชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าร่วมประชุมเกินครึ่ง

ที่ประชุมรัฐสภาอินโดนีเซีย

ผังกระบวนการตรากฎหมายที่เสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร

การพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ

การพิจารณาร่างกฎหมาย ระดับที่ ๑

เกิดขึ้นในการประชุมคณะกรรมการธิการ การประชุมคณะกรรมการร่วม การประชุมสภานิติบัญญัติ การประชุมคณะกรรมการงบประมาณ หรือการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. การเสนอมุมมองและความคิดเห็น
 - ร่างกฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดี พรรคการเมือง หรือพรรคการเมืองและสภาท้องถิ่น เสนอมุมมองและความคิดเห็น หากร่างกฎหมายดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสภาท้องถิ่น
 - ร่างกฎหมายที่เสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร ประธานาธิบดีหรือประธานาธิบดีและสภาท้องถิ่น เสนอมุมมองและความคิดเห็น หากร่างกฎหมายดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสภาท้องถิ่น
๒. การตอบรับ
 - ร่างกฎหมายที่เสนอโดยประธานาธิบดี การตอบรับของประธานาธิบดี
 - ร่างกฎหมายที่เสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร การตอบรับของประธานของหน่วยงานเสริมที่เกี่ยวข้องของสภาผู้แทนราษฎรในการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว
๓. การอภิปรายเห็นชอบร่างกฎหมายโดยสภาผู้แทนราษฎร และประธานาธิบดีที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของบัญชีทรัพย์สิน

การพิจารณาร่างกฎหมาย ระดับที่ ๒

เกิดขึ้นในการประชุมสภาเต็มคณะ โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. รายงานผลของการพิจารณาร่างกฎหมาย ระดับที่ ๑
๒. ความเห็นสุดท้ายของพรรคการเมืองที่เสนอโดยสมาชิกพรรค และหากจำเป็น อาจแนบความเห็นดังกล่าวที่มีต่อจุดยืนของพรรคเป็นลายลักษณ์อักษร และ
๓. ความเห็นสุดท้ายของประธานาธิบดีที่เสนอโดยรัฐมนตรีที่เป็นตัวแทนของประธานาธิบดี

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นหน่วยงานหลักที่สนับสนุนการทำงานของสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสำนักงานของรัฐที่มีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้นำองค์กร และปฏิบัติหน้าที่ขึ้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง หรือปลดเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามคำแนะนำของประธานสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้รับการสนับสนุนในการทำงานจากรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต่างๆ ในสำนักงาน ผู้แทนราษฎรสามารถแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการดำเนินงาน และการปฏิบัติงานของสภาผู้แทนราษฎรภายใต้การกำกับดูแลของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อีกทั้ง ยังสามารถแต่งตั้งคณะทำงานในหน่วยงานของสภาผู้แทนราษฎร

ผู้เชี่ยวชาญและ/หรือคณะทำงานของสภาผู้แทนราษฎรจะเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยได้รับเชิญจากประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือหน่วยงานของสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้อง ต่างมีสิทธิในการอภิปราย เมื่อได้รับอนุญาตจากประธานการประชุม

โครงสร้างสำนักงาน และขั้นตอนการทำงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กำหนดไว้ในคำสั่งของประธานาธิบดี

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วย

(๑) ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการบริหาร และด้านเทคนิคเพื่อบริการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินงานตามนโยบายภายในหน่วยงานของสภาผู้แทนราษฎร ภายใต้การควบคุมของประธานสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงด้านสวัสดิการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๒) ช่วยเหลือคณะกรรมการกิจการสภาในการร่างงบประมาณของสภา โดยรวบรวมความต้องการงบประมาณจากหน่วยงานเสริมของสภา

(๓) ให้บริการแก่คณะกรรมการ กณะกรรมาธิการร่วม และสภานิติบัญญัติในการเตรียมข้อมูลสำหรับร่างกฎหมายฉบับแรก ให้คำแนะนำ และข้อมูลแก่คณะกรรมการกิจการสภา

(๔) รับผิดชอบงานตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภาผู้แทนราษฎร และ

(๕) รายงานผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรในช่วงต้นของสมัยการประชุมสภาถัดไป และจัดทำสำเนาให้แก่คณะกรรมการกัลันกรอง และคณะกรรมการกิจการสภา

ทั้งนี้ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรภายใต้การอนุมัติโดยประธานสภาผู้แทนราษฎรสามารถปฏิบัติหน้าที่เสมือนสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศในด้านเลขาธิการรัฐสภา และรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการปฏิบัติหน้าที่ของตนในองค์การดังกล่าวต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร

โครงสร้างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

รายชื่อผู้บริหารระดับสูง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ดร. นินิง อินทรา ซาเลห์
(Dra. Nining Indra Saleh)

รองเลขาธิการด้านการตรากฎหมาย

เอชอาร์ ซาร์โตโน
(HR. Sartono)ผู้อำนวยการสำนักร่างกฎหมายในด้านการเมือง
กฎหมาย สิทธิมนุษยชนและสวัสดิการของประชาชนดร. โอเรสตีส ออกซ์ฟรีดา ปาลิงกิ
(Dra. Orestis Oxfrida Palinggi)ผู้อำนวยการสำนักร่างกฎหมายด้านเศรษฐกิจ
การเงิน อุตสาหกรรมและการค้าราฮายู เสตยา วาร์ดานี
(Rahayu Setya Wardani)ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและการควบคุมการ
บังคับใช้กฎหมายเค จอห์นสัน ราจากุกุก
(K. Johnson Rajagukguk)

รองเลขาธิการด้านงบประมาณและการกำกับดูแลงบประมาณ

ดร. วินานตุนิงธยาสติตี
(Dra. Winantuningtyastiti)ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์งบประมาณและ
การบังคับใช้งบประมาณแผ่นดินดร. เสตยานตา นูกราฮา
(Drs. Setyanta Nugraha)

ผู้อำนวยการสำนักกำกับดูแลด้านนิติบัญญัติ

ดร. เสเตียร์นินิ
(Dra. Setiarini)

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาและประมวลผลข้อมูล

ดร. ดามายันตี
(Dra. Damayanti)รองเลขาธิการด้านการประชุมสภาและ
ความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศอาห์เหม็ด ดจูเนด
(Achmad Djuned)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม	ดร. บัมบัง ซูเซตีโอ นูโกรโฮ (Drs. Bambang Susetio Nugroho)
ผู้อำนวยการสำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร	ตาตัง สุฮาร์สา (Tatang Sutharsa)
ผู้อำนวยการสำนักความร่วมมือรัฐสภาระหว่างประเทศ	ดร. ซาอิฟูล อิสลาม (Drs. Saiful Islam)
ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์	ดร. เฮลมิซาร์ (Drs. Helmizar)
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรด้านบริหารงานกลาง	ดร. อิดิง ฮาดิวิดจาจา (Drs. Iding Hadiwidjaja)
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน	ดร. อติล รัสลิ (Drs. Adil Rusli)
ผู้อำนวยการสำนักสมาชิกภาพและบุคลากร	รัสเนยนิ่งซิห์ (Rusnianingsih)
ผู้อำนวยการสำนักการคลัง	ดร. สลามัต ซูตาร์โซโน (Drs. Slamet Sutarsono)
ผู้อำนวยการสำนักอาคารสถานที่และการบำรุงรักษา	อิร์ สุมิรัต (Ir. Sumirat)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานกลาง	ดร. มาร์เตียน อูมาร์ (Drs. Mardian Umar)

ภาคผนวก

มาตราในรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย

รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. ๒๕๕๘
รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขครั้งแรก วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๒
ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓
ครั้งที่ ๓ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และ
ครั้งที่ ๔ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๕

หมวด ๗ สภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๒๐

(๑) สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจในการร่างกฎหมาย (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๒)

(๒) ร่างกฎหมายแต่ละฉบับต้องผ่านการอภิปรายระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดีเพื่อให้ได้มาซึ่งความตกลงร่วมกัน (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๒)

(๓) หากร่างกฎหมายไม่ผ่านความตกลงร่วมระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดี ร่างกฎหมายดังกล่าวจะไม่ถูกนำไปอภิปรายในสมัยประชุม (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๒)

(๔) ประธานาธิบดีเป็นผู้ลงนามรับรองร่างกฎหมายที่ผ่านความตกลงร่วมระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดี (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๒)

(๕) เมื่อร่างกฎหมายผ่านความตกลงร่วมระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดีแล้ว แต่ประธานาธิบดี ยังไม่ได้ลงนามรับรองภายในเวลา ๓๐ วัน นับจากวันที่ผ่านความตกลงร่วมนั้น ให้ถือว่าร่างกฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับใช้และต้องประกาศใช้เป็นกฎหมาย (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓)

มาตรา ๒๑ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิเสนอร่างกฎหมาย (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๒)

มาตรา ๒๒

(ก) การกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับกระบวนการบังคับใช้กฎหมายที่จะมีขึ้นในอนาคต จะต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓)

หมวด ๗ (ก)

สภาท้องถิ่น

(รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๓ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

มาตรา ๒๒ (ง)

(๑) สภาท้องถิ่นสามารถส่งร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น การจัดตั้งจังหวัดใหม่ การขยายจังหวัดและการรวมจังหวัดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึง ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสมดุลทางการเงินระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นไปยังสภาผู้แทนราษฎรได้ (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๓ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

(๒) สภาท้องถิ่นต้องเข้าร่วมประชุมอภิปรายร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น การจัดตั้งจังหวัดใหม่ การขยายจังหวัด และการรวมจังหวัดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึง ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสมดุลทางการเงินระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น และให้คำแนะนำแก่สภาท้องถิ่นในเรื่องของร่างกฎหมายเกี่ยวกับงบประมาณแห่งชาติและร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี การศึกษาและการศาสนา (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๓ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

(๓) สภาท้องถิ่นเป็นผู้ควบคุมดูแลการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น การจัดตั้งจังหวัดใหม่ การขยายจังหวัดและการรวมจังหวัดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึง ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสมดุลทางการเงินระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น และให้คำแนะนำแก่สภาท้องถิ่นในเรื่องของร่างกฎหมายเกี่ยวกับงบประมาณแห่งชาติและร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี การศึกษาและการศาสนา และส่งผลการควบคุมดูแลประเด็นดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับใช้พิจารณาร่างกฎหมายต่อไป (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๓ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

หมวด ๘

การคลัง

มาตรา ๒๓

(๒) ประธานาธิบดีสามารถเสนอร่างกฎหมายว่าด้วยงบประมาณแห่งชาติ เพื่อใช้อภิปรายร่วมกับสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อเสนอแนะของสภาท้องถิ่น (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๓ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

(๓) หากสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบต่อร่างกฎหมายว่าด้วยงบประมาณแห่งชาติที่เสนอโดยประธานาธิบดี รัฐบาลจะใช้งบประมาณแห่งชาติของปีงบประมาณก่อน (รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๓ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

หลักปรัชญาศีลและสัญลักษณ์ในประเทศอินโดนีเซีย

1) การนับถือพระเจ้าองค์เดียว

ดวงดาว

2) การเป็นมนุษย์ที่เจริญและคงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรม

โซ่

3) ความเป็นเอกภาพของอินโดนีเซีย

ต้นไม้

4) ประชาธิปไตยที่นำด้วยความเป็นเอกฉันท์จากปัญญา ซึ่งเป็นผลมาจากการพิจารณาระหว่างผู้แทน

หัวกระบือ

5) ความยุติธรรมทางสังคมเพื่อชาวอินโดนีเซียทั้งหมด

ข้าวและฝ้าย

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลจากเว็บไซต์

รัฐสภาอินโดนีเซีย “การแต่งตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรและวาระการดำรงตำแหน่ง”

http://www.ipu.org/parline-e/reports/2147_C.htm ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

รัฐสภาอินโดนีเซีย “การเปิด-ปิดสมัยประชุม” <http://www.dpr.go.id/en/about-dpr/meeting-year>

๒๐ มกราคม ๒๕๕๔.

รัฐสภาอินโดนีเซีย “กระบวนการตรากฎหมาย พระราชบัญญัติ”

<http://www.dpr.go.id/en/about-dpr/legislative-process> ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

รัฐสภาอินโดนีเซีย “ข้อมูลทั่วไปของรัฐสภา” http://www.ipu.org/parline-e/reports/2147_A.htm

๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

รัฐสภาอินโดนีเซีย “เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและวาระการดำรงตำแหน่ง”

<http://www.dpr.go.id/en/general-secretariat/about> ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

รัฐสภาอินโดนีเซีย “อายุของสภาผู้แทนราษฎร” <http://www.dpr.go.id/en/about-dpr/membership>

๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

รัฐสภาอินโดนีเซีย “คณะกรรมการ” <http://www.dpr.go.id/en/burt> ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔

รัฐสภาอินโดนีเซีย “ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร”

<http://www.dpr.go.id/en/about-dpr/membership> ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔

รัฐสภาอินโดนีเซีย “About General Secretariat” <http://www.dpr.go.id/en/generalsecretariat/about>

๒๓ มกราคม ๒๕๕๔.

รัฐสภาอินโดนีเซีย “Organization Structure”

<http://www.dpr.go.id/en/general-secretariat/organization-structure> ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔

สภาพรัฐสภา “การถอดถอน” <http://www.ipu.org/parline-e/reports/2147.htm>

๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

สภาพรัฐสภา “การลงมติไม่ไว้วางใจ” <http://www.ipu.org/parline-e/reports/2147.htm>

๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

สภาพรัฐสภา “จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” http://www.ipu.org/parline-e/reports/2147_D.htm

๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

สภาพรัฐสภา “ที่มาของสมาชิก” http://www.ipu.org/parline-e/reports/2147_A.htm

๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

สภาพรัฐสภา “พรรคการเมือง” <http://www.dpr.go.id/en/about-dpr/membership>

๒๓ มกราคม ๒๕๕๔

ที่ปรึกษาโครงการ
นายสมพล วณิชพันธ์
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางชลลดา กันค้อย
ผู้อำนวยการสำนักภาษาต่างประเทศ

รายชื่อคณะผู้แปล รวบรวมและเรียบเรียง

- นางอุมาพร เพ็ชรเลิศ (แปล)
นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการภาษาอังกฤษ
กลุ่มงานภาษาอังกฤษ
- นางสาวกุลธิดา ชันวีธี (แปล)
นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการภาษาเยอรมัน
กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมันและอาหรับ
- ว่าที่ร้อยตรี สมใจ ทองกุล (แปล รวบรวมและเรียบเรียง)
นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการภาษาเกาหลี
กลุ่มงานภาษาญี่ปุ่นและเกาหลี
- นางสาวปฐมพร รัชต์พลเมือง (แปล รวบรวมและเรียบเรียง)
นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการภาษาสเปน
กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมันและอาหรับ

ผู้ประสานงานโครงการ

- นางสาวปฐมพร รัชต์พลเมือง
นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการภาษาสเปน
กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมัน และอาหรับ
- นายตรรกวิทย์ มิ่งขวัญ
นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการภาษาญี่ปุ่น
กลุ่มงานภาษาญี่ปุ่นและเกาหลี

ผู้ตรวจทานข้อมูลต้นฉบับ

นางสาวสิรินดา จันทรัชต์
ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานภาษาอังกฤษ